

Bezinning 232: De Sc^hhepper van eeuwig leven 2

Lucas 20,27-38 = 32° zondag C-jaar

Het Woord

Enkele sadduceeën, die ontkennen dat er een opstanding is, kwamen naar Jezus toe en vroegen Hem: 'Meester, Mozes heeft ons het volgende voorgeschreven: als een gehuwd man sterft zonder dat zijn vrouw kinderen heeft gebaard, moet zijn broer met die vrouw trouwen en nakomelingen verwekken voor zijn broer. Nu waren er zeven broers. De eerste was gehuwd, maar stierf kinderloos; daarna trouwde de tweede broer met de vrouw en vervolgens de derde, en toen de andere broers, maar alle zeven waren ze kinderloos toen ze stierven. Ten slotte stierf ook de vrouw. Wiens vrouw is ze dan bij de opstanding? Alle zeven zijn ze immers met haar getrouwd geweest.' Jezus zei tegen hen: 'De kinderen van deze wereld huwen en worden uitgehuwelijkt, maar wie waardig bevonden is deel te krijgen aan de komende wereld en aan de opstanding van de doden, huwt niet en wordt niet uitgehuwelijkt. Zij kunnen ook niet meer sterven, want ze zijn als engelen en ze zijn kinderen van God omdat ze deel hebben aan de opstanding. Dat de doden opgewekt worden, dat heeft ook Mozes al duidelijk gemaakt in de tekst over de doornstruik, waar hij spreekt over de Heer als de God van Abraham en de God van Isaäk en de God van Jakob. Hij is geen God van doden, maar van levenden, want voor Hem zijn allen in leven'.

Een woord bij het Woord

Jezus countert het menselijk hersenspinsel van de sadduceeën vanuit zijn geloof in de Vader en in de eeuwigheid. Zijn visie op de opstanding verschilt grondig van de interpretatie van de sadduceeën.

Voor de sadduceeën – het is de enige keer dat ze in het Lucasevangelie genoemd worden – betekent de opstanding dat het lichaam weer opstaat, zodat de persoon zijn werkzaamheden kan verder zetten. Uiteraard zal die persoon opnieuw sterven.

Voor Jezus gaat het over het verschil tussen de tijd van de wereld en de eeuwigheid. Het verschil tussen de aardse realiteit en de werkelijkheid, die helemaal door God bepaald is. Bij God is alles heel anders dan op aarde. Jezus beklemtoont dit door aan te geven dat de mensen in de eeuwigheid niet meer huwen of uitgehuwelijkt worden, dat ze engelen zijn en niet meer kunnen sterven. God zorgt voor deze nieuwe bestaanswijze. Want zijn naam is 'Ik zal er zijn', ook als de mens sterft. Hij zal er zijn om leven te geven, wat Hij altijd deed en zal doen: als Schepper creëert Hij leven. De dood kan daar geen einde aan maken. Zoals Lucas eenvoudig maar bijzonder diep zegt: 'Allen leven voor God.'

¹ Deze gebedsbezinning kwam tot stand vanuit de lectio divinagroep van Heule. Met dank aan de zeven deelnemers die op 5 november 2013 rond dit evangelie samenkwamen.

Wat een belofte: we zullen in een toestand komen, dat we niet meer sterven. Nu veroorzaakt de dood zeer veel leed en pijn. Maar bij God, in zijn eeuwigheid, is de dood verdwenen. Het is de basis voor een zeer gefundeerde en uitermate waardevolle hoop.

Het Woord in mijn leven

Geloof ik dat de mens na zijn dood bij God zal leven? Hoe stel ik mij dat voor? Geloof ik dat de Schepper sterker is dan de dood? Stel ik in de moeilijkste situaties mijn vertrouwen in God, dat Hij er zal zijn?

Bidden met het Woord

God,
Gij noemt onze naam
en we bestaan.
Gij denkt aan ons
en we leven.
Juist als we sterven
noemt Gij onze naam,
want Gij houdt van ons
en wilt dat we leven.
Zo blijft Gij onze naam noemen,
altijd en zeker als we sterven.
Laat al onze overledenen
schitteren in uw eeuwig Licht.
En laat ook ons
ooit thuiskomen bij U. Amen.

© Eric Haelvoet 2013